

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 lutego 2017r. Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanego W. O. na rzecz powoda Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. kwotę 1692,61zł wraz z odsetkami ustawowymi , przy czym od dnia 1 stycznia 2016r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia 18 września 2015r. do dnia zapłaty oraz kwotę 647zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany , zaskarżył go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie:

- art. 233§1 k.p.c. poprzez błędną i dowolną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie i błędne przyjęcie , że powód miał legitymację procesową czynną powoda.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest niezasadna i podlega oddaleniu. Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, bowiem Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy stanu faktycznego sprawy, przyjmuje za własne ustalenia Sądu Rejonowego stanowiące podstawę faktyczną rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym wyroku.

Przechodząc do omawiania zarzutu apelacyjnego polegającego na naruszeniu przepisów prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej w miejsce swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającego na jednostronnej ocenie materiału dowodowego, to należy podnieść wbrew zarzutom skarżącego, że Sąd Rejonowy nie naruszył art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie wadliwej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Przy ocenie materiału dowodowego sądowi przysługuje bowiem swoboda zastrzeżona treścią powołanego wyżej przepisu. W razie tylko pogwałcenia reguł logicznego rozumowania bądź sprzeniewierzenia się zasadom doświadczenia życiowego, może mieć miejsce skuteczne kwestionowanie tej swobody oceny dowodów. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Tego rodzaju uchybień, co wynika z przedstawionych wyżej rozważań, nie sposób się dopatrzeć w stanowisku Sądu Rejonowego, zaś argumenty apelującego nie wykazały, że ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego została dokonana z naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny przedłożonych przez powoda dowodów. Zasadnie Sąd I instancji ustalił, że powód nabył od poprzednika prawnego wierzycelność względem pozwanego wynikającą z umowy pożyczki o nr (...). Z umowy o sprzedaży wierzycelności wynika, iż z dniem jej zawarcia, strona powodowa nabyła wierzycelności przysługujące pierwotnemu wierzycielowi (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo- akcyjnej z siedzibą w W. . Podkreślić trzeba, iż znajdujące się w aktach sprawy dokumenty w postaci umowy przelewu wierzycelności, wyciągu z załącznika elektronicznego do umowy przelewu wierzycelności z dnia 4 grudnia 2014r. jednoznacznie wskazują, iż powód nabył względem pozwanego wierzycelność w kwocie wskazanej w wyciągu tj. kwotę 1500 zł z tytułu kapitału, 145,27zł z tytułu odsetek i kwotę 262,50zł z tytułu kosztów. Ponadto w aktach sprawy na dowód, że pozwany zawarł umowę z pierwotnym wierzycielem, znajduje się dowód wpłaty przez pozwanego kwoty rejestracyjnej 0,01zł i dowód przelania na konto pozwanego przez pierwotnego wierzyciela kwoty 1500zł w dniu 5.05. (...). ze wskazaniem numeru umowy,

który odpowiada numerowi wskazanemu w wyciągu z załącznika elektronicznego do umowy przelewu wierzytelności z dnia 4 grudnia 2014r. Powód, jako nabywca wierzytelności wykazał, że dysponuje całością dokumentacji związanej z nabytą wierzytelnością. Wobec powyższego nie zasadny był zarzut pozwanego o braku legitymacji czynnej po stronie powoda.

Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. art. 505¹⁰ §1 i 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw przeciwnikowi. Powód wygrał apelację w całości więc należy mu się zwrot poniesionych kosztów w postępowaniu apelacyjnym, na które składa wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w kwocie 450 zł ustalone w oparciu o § 2 pkt 3 w zw. z §10 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2015r. poz. 1804).